

'Kitesurfchick' in vier uur

In een jaar of tien is kitesurfen razend populair geworden. In Zeeland kan het volop. De verslaggeefster volgt een beginnersles.

Tekst: Florien van Rees
Foto: ANP/Jasper Juinen

Slecht nieuws, de wind is afluandig. Dus de beginner die nu het water op gaat, wordt onherroepelijk de zee opgedreven. Het bericht komt van Vincent Loof, de 24-jarige kitesurfinstructeur bij Moio Adventures in Cadzand.

Met cursisten gaat hij het water op bij minimaal windkracht 4 en maximaal 6, uit de richtingen zuidwest tot noordoost. Dat is vaak. Vincent houdt zelf meer van windkracht 8, maar hij is dan ook een *crack* die de hele wereld over reist voor de beste kitespots.

Deze zomer is hij weer op zijn basis, aan 't Zwin, op de grens van Zeeuws-Vlaanderen en België, want ook de Zeeuwse kust is een paradijs voor kitesurfers; de stranden zijn er meestal stiller dan in Zuid- en Noord-Holland.

Afluandige wind of westenwind,

het maakt niet veel uit want de cursist van vandaag mag voorlopig helemaal het water niet in; ik heb namelijk nog nooit gevliegerd en nog nooit gesurft en moet dus eerst maar eens kennismaken met het materiaal, de wind en het strand. Vincent vouwt een *powerkite* uit, een flinke stuntvlieger voor gebruik op het land. De vlieger heeft twee lijnen en een stuurstang, een *bar* in het Engelse jargon. „Welke kite je ook gebruikt, het rode teken op de *bar* moet altijd links. En hou het links, anders raken de lijnen door de war.”

Oké, lekker zo, een kwartiertje pittig vliegeren. Vincent legt uit over 'de randen van de wind' en 'het windvenster'. „Zie het venster als een klok: de vlieger vangt wind als ie tussen 9 uur en 3 uur staat. Speel er maar mee.”

Met de *bar* is het even wennen; je bent geneigd er mee te sturen

als met een autostuur, maar je moet er juist boksbewegingen mee maken. Als ik de vlieger van 9 uur richting 12 uur stuur en de wind dus vol in het zeil krijg, neemt de kracht enorm toe, en zwoeff, daar word ik een stukje voortgetrokken. Cool! Ik zet m'n hakken in het zand, stuur de vlieger door naar 3 uur en krijg 'm weer stabiel in de lucht.

Geslaagd voor deel 1 van de cursus, tijd voor deel 2: aan het werk met de *bowkite*, een boogvormig, appelgroen gevaarte van 9 vierkante meter, een opblaasbaar frame en vier lijnen van 25 meter.

Om later de instructies te kunnen volgen, slaat Vincent me om de oren met Engelse vliegertermen als *leading edge*, *struts*, *tips*, *bridles* en *safety leash*. In de trapeze die hij vervolgens strak om mijn buik trekt, zitten nog eens een *chicken loop* die wordt geborgd door

een *chicken bone*, zodat de vlieger goed aan me vastzit. Gelukkig zit er ook een rode knop op waarmee je al het materiaal in één klik los kunt gooien als je op het water in nood raakt. Als Vincent uitlegt hoe je je in zo'n geval met kite en al in veiligheid kunt brengen – een *selfrescue* –, gaat hij op het zand liggen en maait met zijn armen door de lucht. Hij ziet eruit als een vis op het droge.

De wind is iets gedraaid waardoor deel 3 van de cursus kan beginnen: oefenen in zee, gelukkig met een wetsuit aan, want het water is koud. Het board blijft eenzaam achter op het stille strand. Tsjja, dan blijkt dat een geinig stukje vliegeren op het land toch echt iets anders is dan kiten in het water. En dat is raar, want het principe is hetzelfde: kite oplaten aan de rand van de wind (9 uur), stil houden, via 12 uur doorsturen naar de

overliggende rand (3 uur) en opnieuw stil houden.

Een uur eerder werd ik op het strand met de vlieger op 12 uur een stuk door het zand getrokken, met de kite op zee word ik door het water gesleept.

Zo'n *body drag down wind* geeft een enorme kick. Maar de euforie duurt maar kort, want na elke *body drag* verzeilt de vlieger in een luwte en valt ie slap op het water. Zelf terugbrengen in de lucht lukt niet, dus ploegt Vincent keer op keer door de branding om het ding weer op te laten en de cursist haar volgende poging te gunnen. Knokke komt allengs dichterbij...

Na een keer of tien is het voor beiden genoeg geweest en gaan ze het water uit. Met de armen vol materiaal loop ik naar het spullenhok. Hoewel de board ongebruikt is gebleven, voel ik me toch een beetje een *kitesurfchick*.

praktisch

Crack en cursist in Cadzand.

FOTO UBE VAN DER ZEE

Windsurfers maken de sport

Kitesurfen wordt steeds populairder. De trend is een jaar of tien geleden in gang gezet door windsurfers.

Velen stapten over omdat je het materiaal veel makkelijker kunt vervoeren; een windsurfboard is 2,5 meter lang, een kitesurfboard ongeveer 1 meter 30. De afgelopen vijf jaar zijn de ontwikkelingen op het gebied van materiaal en veiligheid zeer snel gegaan. Plekken waar de sport kan worden beoefend staan op internet, onder meer op www.nederlandsekitesurfvereniging.nl. Op deze site staat ook veel informatie over materiaal en aanbieders van cursussen. Kitters vinden elkaar op de community www.kitesurf.nl. Mooie plekken in Zeeland liggen onder meer bij Cadzand, Zwarte Polder, Breskens, Terneuzen, Borssele, Vlissingen, Domburg, Vrouwenpolder, Neeltje Jans, de Brouwersdam en de Grevelingendam. De basiscursus van vier uur bij Moio Adventures zoals hieronder beschreven, kost 160 euro. www.moio.nl